

Moskevský strážní pes

Je fantastický hlídač, ochránce nejen svěřeného objektu, ale také vašich dětí. Toto plemeno je v celé Evropě rozšířeno poměrně málo, v naší republice máme pouze několik jedinců, ale jejich počet díky několika nadšeným chovatelům rok od roku stoupá. V poslední době se pomalu dostává do širšího povědomí nejen pro svůj typický vzhled, ale především pro své jedinečné povahové vlastnosti. Od kavkazského ovčáka zdědil moskevský strážní pes silné zuby, pevnou a dobře rozvinutou pohybovou soustavu, přízpusobivost, ostrost a nedůvěru k cizím. Od bernardýna převzal zejména exteriér a dobrou cvičitelnost, od ruského strakatého honáckého psa pak jemný čich. Všeobecné uznání vysokých kvalit psů nově vyvedeného plemene vedlo v roce 1985 ke schválení standardu plemene „Moskevský strážní“.

Velkého, silného psa, nenáročného na životní podmínky, s dobrým čichem, se silným vyrovnaným typem vyšší nervové soustavy, dostatečně ostrého a nedůvěřivého k cizím, ale dobře učenlivého a oddaného svému pánovi, se rozhodla pro své potřeby vyšlechtit ruská armáda po druhé světové válce. Práce byla zadána stanici „Rudá hvězda“. Metodiku šlechtění zpracoval a celý proces vedl generálmajor G. N. Medveděv, vedoucí školy vojenské kynologie. Šlechtění probíhalo po linii reproduktivního křížení bernardýna, kavkazského ovčáka a ruského strakatého loveckého psa (některé zdroje uvádí jako původní plemena pouze první dvě uvedená) a pak následným křížením pečlivě vybíraných potomků.

Hustá srst s dobře vyvinutou podsadou umožňuje využití tohoto psa v nejrůznějších klimatických podmínkách. Ostrost a nedůvěra k cizím, které zdědil po kavkazovi, dělají z moskeváka fantastického hlídače a ochránce, aktivně bránícího svěřený objekt. Dědictví po bernardýnovi z něj dělá učenlivého a svému majiteli oddaného psa. Dobře se cvičí, výcvik je nutností. Vypracované reflexy mu zůstanou navždy, není třeba opakovaně je procvičovat. Při vši nenáročnosti na životní podmínky, potřebuje šikovné a pozorné vychovávání a péči, což znamená plnohodnotnou stravu, systematické dlouhé procházky a trénink dovedností. Tohoto psa by si měli pořídit jen ti, kteří už mají zkušenosti s výchovou a výcvikem psů.

Jelikož je moskevák vybaven dobrou srstí, dá raději přednost životu na dvoře před těsným bytem. Je velmi důležité, aby měl dobře rozvinuté svalstvo a celou pohybovou soustavu, čehož lze dosáhnout systematickým tréninkem. Není možné držet moskeváka na řetězu u boudy nebo v kotci, neboť se z něj stane, díky nedostatku pohybu, „mrzáček“ s křivými nohama. Pro držení psů tohoto plemene je třeba pozemek ohraničit minimálně dvoumetrovým oplocením. Je také lepší rozvěsit informační tabulky, že objekt hlídá pes, neboť moskevák svěřený objekt opravdu hlídá a brání a neuplatíte ho ničím. Pes potřebuje také svou dře-

věnou boudu (o rozměru 1×1,5 m a 0,9 m vysokou) nejlépe někde pod stromem. Pokud se rozhodnete pro vlastnictví tohoto miláčka a ochránce, neměli byste ho držet přivázaného více než 2-3 hodiny v kuse, s přestávkami ne déle než 5-6 hodin za den.

Měli byste si také uvědomit, že v momentě, kdy máte pozemek zabezpečený moskevákem, může tam cizí osoba vejít opravdu pouze v doprovodu majitele. Ale když si psa dobře vychováte, může být pro vás i vaše blízké kamarádem, ochráncem i hračkou najednou.

Moskevský strážní pes hlídá svěřený pozemek přibližně od věku šesti měsíců.

Moskevský strážní se stává v zemi původu čím dál více populárním. Důvodem jsou jeho kvality. Jedná se totiž o plemeno, které lze se stejným úspěchem služebně nasadit jak v podmínkách dálného severu, tak na horkém jihu, v nížinách, ale také na horách při značně sníženém tlaku. Je široce využíván v armádě, stráží různé objekty, vlastní jej také kynologové, je ochráncem a přítelem členů rodin, může být hračkou pro děti, pozná přítele i nepřítele svého pána. Při procházkách či jízdě hromadnými prostředky se na nikoho nevrhá, neštěká - vyniká bystrými a trvale vypracovanými brzdnými reflexy, to je kladný faktor pro klidné soužití v městských podmínkách. Současně, stejně jako všichni služební psi, také moskevák si uvědomuje svoji sílu a chová se za normální situace klidně a vyrovnaně. Jeho ostrost se však při milém a něžném vychovávání v žádném případě neztrácí. Fantastický je jeho okamžitý přechod k zuřivosti při zřejmé hrozbě nebezpečí pánovi nebo psovi samotnému.

K opravdu tvrdým zásahům se však používá až od dvou let, kdy je již plně vyspělý fyzicky a především psychicky. Je to pes velmi vyrovnaný, neútočí bezhlavě na plot, sám si vyhodnotí, jak má na nastalou situaci zareagovat. Pokud figurant jenom prochází bez zájmu kolem, pes zůstává v klidu, pouze jej sleduje. Když se ale přiblíží a snaží se dostat do objektu, nemá šanci.

Moskeváci doprovázeli expedice k Severnímu ledovému oceánu (PURŠ), ale také ke břehům ostrova France Josefa (POLLIČI). Dokázali, že zadržení zločince není pro ně problém (FAJRAM), stejně jako ostraha ulic či nejrůznějších objektů (REJGRUM, DŽEK), hlídali rozsáhlé sady a hospodářství. Ve výčtu jejich činností bychom mohli ještě dlouho pokračovat, neopomínáme jejich významnou úlohu v armádě. Velmi oblíbení jsou nejen ve městech, ale také na vesnicích a v osamocených obydlích.

